

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Precariis. Titvlvs XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

CAP. XL.

*Refutatur ecclesia contra alienationem, per quam enormiter fuit
detrahit secundum lectorum verorem.*

Idem Episcop. Maurensi, & proposito

Vlcan. a

Ad b nostram noveris audientiam pervenisse, quod cum Tuifen. & monasterium depresso esset onere maximo debitorum, Abbas & conventus ejusdem villam quandam necessitate costruxit B. laico concesserunt in feudum, tali conditione adposita, quod idem lxxx. libras per solvere, pro quibus eadem extiterat obligata: quod non diffulsi effectu mancipare: [1 & infra.] Vnde d humiliter supplicarunt, ut feudum predictum faceremus ad utilitatem monasterii revocari, praesertim cum idem laicu primo anno de ipsius proventibus ultra summam percepit prætaxatam, & per multos postmodum annos sumperit ejus fructus: [2 & j.] [Quocirca &] mandamus, quatenus si predictum monasterium, propter hoc inventeris enorme dispendium incurrisse, dictum laicum ut (pecunia, quam pro exoneratione feudi, seu etiam pro utilitate ipsius monasterii expendisse) noscitur, ab eisdem Abbatte & convento recepta, cum sibi fructus percepti sufficiere debeant pro labore) præstatum feudum, eidem monasterio dimitiat liberum & quietum, appellatione postposita, compellatis.

[1] Verum quia prefatura monasterium, sicut dicunt, enormiter est levatum, in hoc eo quid de redditibus villa prefata conventus debet singulari unum percipiunt, & in festo diodecem ieiuniorum, piso vel aliis equivalenti consuevit partipere.]

[2] Neq; si volentes gravaminibus prefati monasterii præstare, quid alii non videantur injuriam irrogare.]

CAP. XII.

Alienatio rei ecclesiastica facta sine legitimo ecclesiasticarum personarum consensu, non tenet, licet adprobetur per constitutionem laicorum.

Idem in concilio generali. f

Cum g laicis, quamvis religiosis, disponendi de rebus Ecclesiæ nulla sit attributa potestas b, quos obsequiandi maner necessitas, non auctoritas imperandi: domum in quibusdam exillis: sic refugesce charitatem, quod immunitatem ecclesiastica liberatis, quam non natus sancti Patres, sed etiam Principes seculares privilijs multis munierunt, non formidant suis constitutis, vel potius defunctionibus, & impugnare i, non solum de alienatione feudorum, ac aliarum possessionum ecclesiasticarum, & usurpatione jurisdictionis, sed etiam de mortuariis, nec non & aliis qui juri spirituali adnexa videntur, illicite præsumendo. Volentes igitur super his indemnitatibus consilere ecclesiæ, ac tantis gravaminibus providere, constitutiones & venditiones huiusmodi feudorum, seu aliorum honorum ecclesiasticorum, sine legitimo personarum ecclesiæ consensu, depositione, occasione constitutionis laice possefari, (cum non constitutio, sed defunctio vel destrutio dici possit, non usurpatio jurisdictionum) sacri adprobatio ne concilii decernimus non tenere, præsumptoribus per censel compellendis.

a Vlcan. al. Vlcan. al. Vlcan. b C. z. ed. tit. in 3. compilat. c al. Seuif. al. Cuffien. vel Cuffien. in antiquis. d Vid. l. quid si minor. & restituto. ff. de minor. e De intellectu hujus testis videlicet per Covarruviam l. Var. re. 3. f Latera. g facultas. i ipsa. k Ad destrutioibus. l Vid. auch. iaff. per Bart. C. de sua. sime. ecclesiæ m jurisdictionis.

DE PRECARIIS.

TITVLVS XIV.

CAP. I.

Breve est, nec poterit brevius summare.

Ex Concilio apud Beluacensem. a

Precariaz de quinquennio in quinquennium secundum auctoritatem & antiquam consuetudinem renoverunt.

CAP. II.

Revocat successor precariam per prædecessorem irrationaliter factam.

Ex concilio Carthaginense. b

De precariis irrationaliter factis à rectoribus ecclesiæ, ut suos successores poena gravi obligantibus, ut facta ipsorum dissolvere nequeant: Præcipimus ut nemo successor antecessori sui pena sit obligatus, sed sua providentia sit concessum, ut si antecessor ejus res ecclesiæ irrationaliter distribuit, ab eo ad jus ejusdem ecclesiæ revocentur.

CAP. III.

Concessio precarii extinguitur voluntate concedentis, aut ei succedentis: precaria autem concessio non.

Gregorius nonus.

Precarium & utendum conceditur, quamdiu patitur, qui concessit: solvit quoque obitu ejus, cui concessum est d, non etiam concedentis: aut cum ipsum alienari contingit alicui hoc revocare volenti: quia per conventionem hujusmodi, non licet rem alienam invito domino possideri. Porro precaria, que quandoque de ecclesiæ possessionibus fieri solent, non sunt pro voluntate concedentium revocanda. e

DE COMMODO.

TITVLVS XV.

CAP. unicum.

Commodatarius gratia sui tenetur etiam de levissima culpa, non de causa, nisi in tribus casibus hic possum. Et commodatum ante usum completum non revocatur. h. ad.

Idem Gregorius nonus.

Cum f gratia sui tantum quis commodatum accepit, de levissima etiam culpa tenetur: Licer causas fortuitas (nisi acciderit culpa sua, vel intervenierit pauci, seu in mora fuisset) tibi non debeat imputari. Contra eum quoque recte commodati non agitur, nisi post usum expletum, cujus gratia res fuerat commodata: Cum non recipi beneficio nos oporteat, sed adjuvari.

DE DEPOSITO.

TITVLVS XVI.

CAP. I.

Ex deposito facto apud clericum ecclesiæ, non tenetur ecclesiæ nisi in utilitate ecclesiæ sit usum.

Alexander III. London. g Epis.

Gratis h illa querimonia usque ad nos super deposito tuo tibi haec tenet denegato pervernit: [1 & j.] Cum enim non constet pecuniam tuam, quam ille vir Belial furatus est, in ecclesiæ utilitate conversam, non debemus de jure contra canonem cœlestem compellendis.

a Beluacensem. B. l. 3. c. 169. T. 3. p. 3. c. 250. & c. 1. eod. tit. in 1. comp.

b Ant. Augusti. in not. antiqu. collectionis eod. tit. c. 2. art.

c al. Seuif. al. Cuffien. vel Cuffien. in antiquis. d Vid. l. & ibi gloss. & Bart. f. eod. tit.

d Hostiensis legendum seu corrigendum hic admonebit ista: sed non concedent. e Vid. l. credentes. & quod ibi

not. Bart. C. de pigno. f Vid. text. in 9. item u. cui res infinit. quib.

modi re contrahitur obligat. g London. al. Ludon. al. Londinen.

al. Landen. al. Linconien. h C. 2. eod. tit. in 1. comp. & pol. conc. Lat. sub Alex. III. p. 30. c. 3.